SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 6 | JUNI 1951 | 100. årg.

Fængslet i Carthage.

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 6 JUNI 1951 100. årg.

SKANDINAVIENS STJERNE udkommer den 1. hver måned, og abonnementsprisen (incl. porto) er 7 kr. i Danmark og 1½ dollar i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 33338 til
Den danske missions hovedkontor, Priorvej 12, København F.

Mary Kaiser, forretningsfører.

Edward H. Sørensen, missionspræsident, ansvarshavende red.

Inger Pedersen, assist. redaktør.

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Fra missionens præsidentskab ... 183
Hvem er mormonerne? ... 184
Uddrag af tale ved General-Konferencen i Salt Lake City, okt. 1950 ... 192
Hvornår vil Kristus komme igen? ... 194
Profeten Joseph Smith er blevet hædret fremfor noget andet menneske ... 195
Søndag aften gudstjeneste ... 197
Kredslærernes budskab ... 198
Hæderlig afløst ... 199
Indsat ... 200
Kvindelig hjælpeforening ... 200
Søndagsskolen ... 201
Primary. ... 202
Genealogisk forening ... 202
Ungdomsforeningen ... 203
Velfærdsplanen ... 203
Distriktskonferencerne i den danske mission foråret 1951 ... 204
Fra missionsmarken ... 206

KLOSTERTRYKKERIET

Vi mødes til G. U. F.-stævnet!

FRA MISSIONENS PRÆSIDENTSKAB

Den eneste værdi, som vi alle har tilfælles, er tiden. Den tildeles ethvert menneske, og hovedforskellen mellem menneskene er den brug, de gør af den. Tiden holder i sit greb nøglerne til de store skatkamre med de gyldne muligheder. Der er ikke en time, hvor der ikke er mulighed for et godt resultat. Hverken øjeblikkene eler de ubenyttede muligheder kan nogensinde kaldes tilbage.

Noget, som vi alle bør huske på hver dag, er — at hver dag er en del af evigheden. Hvis den udnyttes rigtigt, vil den bidrage til vort velbefindende nu, og til vor lykke i årene fremefter. I dag må vi indvie vort liv, i dag må vi være standhaftige, i dag må vi arbejde, i dag må vi måske lide, og i dag skal vi — hvem ved? — måske dø. Husk, at i dag og hver dag har vi Gud at lovprise, Jesus at efterligne og følge, en sjæl at frelse, synder at angre, os selv at overvinde, dyder at erhverve, himlen at nå, evigheden at forberede os til, det onde at bekæmpe og lidenskaber at undertrykke. Tiden er givet os, for at vi kan udføre alle disse ting. Den dovne vil aldrig nå målet. „Dovne mennesker", sagde en gammel vismand engang, „frister fristeren til at friste dem".

Når vi taler om tidens vigtighed, må vi lægge mærke til, at vi i virkeligheden kun har i dag. I går er død, i morgen er endnu ikke født. I dag er vor fødselsdag. I dag bliver vi født pånv med alle vort livs nye muligheder foran os. Vi kan ikke leve dagen i morgen allerede i dag. Så i dag er i virkeligheden vor fødselsdag. I dag lægges grunden til vore nye muligheder. Den kan blive daggryet for vore forhåbninger eller solnedgang for vore gode resultater. Det afhænger af os selv.

Tiden er Guds gave til mennesket. Spild den ikke og kast den ikke bort. Vi behøver hvert minut af den for at kunne fuldføre det, som vi er sendt her på jorden for at gøre.

Edward H. Sørensen. *Henry J. Løjborg.*
Theral R. Nielsen.

Se det udførlige program i april-nummeret!

Fortsat artikel:

„Hvem er mormonerne?“

9. kap.

Mormonismen i Ohio.

Årene, hvor mormonismens virksomhed hovedsagelig lå i Ohio og Missouri, var blandt de vigtigste og mest tragiske i bevægelsens historie. I denne periode fastlagdes linierne for den kirkelige ledelse og styreform; Joseph Smith fremkom med mange fundamentale og fremragende læresætninger; bevægelsen bredte sig til udlandet for første gang, og samtidig med denne udvikling blev Kirken genstand for svær forfølgelse, som koste-de mange livet, og som alle de hellige led alvorligt under.

Medens begivenheder af historisk betydning samtidigt fandt sted begge steder, var forbindelsen mellem de to grupper begrænset på grund af transportvanskeligheder, selvom Kirkens embedsmænd rejste fra det ene sted til det andet, eftersom forholdene nødvendiggjorde det. For klarheds skyld vil vi i dette kapitel se på forholdene i Ohio fra 1831 til 1838 og fortælle historien fra Missouri for samme tidsperiode i det følgende kapitel.

Bibelen.

En af de ting, som Joseph havde taget sig af, før han flyttede til Ohio, var en revision af den engelske bibel. Han bragte ikke kong Jakobs oversættelse i miskredit, men han vidste, som siden er blevet mere almindeligt anerkendt, at visse fejl og udeladelser i den optegnelse havde ført til talrige vanskeligheder mellem kristenhedens sekter. Han havde fået den første forståelse deraf af Moroni, som ved sit første besøg i 1823 havde citeret fra skriften for Joseph Smith, med teksten noget forandret fra vor bibels sprog.

Ved sin ankomst til Ohio fortsatte Joseph med dette arbejde, idet han arbejdede, som tiden tillod. Skønt han aldrig blev i stand til at fuldføre det, før hans liv blev taget, så antyder dog de ændringer, han foretog, nogle interessante fortolkninger af dele af skriften. Da arbejdet imidlertid aldrig blev færdigt, har Kirken antaget kong Jakob udgaven som dens engelske standardtekst.

Vi har set, hvordan Joseph Smith og Kirken udviklede sig, efterhånden som forskellige spørgsmål og problemer opstod. Han søgte Herren om vejledning og bevidnede overfor verden, at han modtog den. De fleste af de åbenbaringer, som siden da har ledet Kirken, blev modtaget i denne periode i Ohio—Missouri.

Lære- og trosmønstre.

Disse behandlede mange forskellige emner — dåbsalderen, det kirkelige styres organisation og maskineri, kald af missionærer til specielle opgaver, råd angående levemåde og regler for sund livsførelse, profeti om krige, der skulle ramme nationerne, de forskellige herligheder i det kommende liv og mange andre forhold og spørgsmål. De afspejler evangeliets udstrækning og dybden i profetens tænkning.

Spørgsmål om, hvornår et menneske skulle døbes, har været en kilde til uendelige diskussioner mellem kristne. I det andet eller tredie århundrede blev det almindeligt at døbe spædbørn og har været det lige siden, dog uden bibelsk bekræftelse. I virkeligheden angiver et af de fundamentale formål med dåben — syndernes forladelse — at dåbskandidaten måtte kunne vise omvendelse og evnen til at leve et bedre liv. Mormons bog lærte tydeligt imod dåb af spædborn som en fornægtelse af Kristi nåde, og i november 1831 modtog Joseph Smith en åbenbaring om, at otte år er den alder, da born burde døbes.

Den 16. februar 1832 så Joseph Smith og Sidney Rigdon et syn af de evige herligheder. I beretningen om denne oplevelse bærer de vidnesbyrd om Frelserens virkelighed og personlighed: „Og nu, efter de mange vidnesbyrd, der er blevet givet om Ham, er dette det sidste vidnesbyrd, som vi giver om Ham: At Han lever! Thi vi så Ham ved Guds højre hånd, og vi hørte rosten, som vidnede, at Han er Faderens enbårne, at ved Ham, gennem Ham og af Ham eksisterer og skabtes verdenerne, og at deres indbyggere er sønner og døtre af Gud."

Derefter beskriver de evighedens riger, som de så. Mennesker vil ikke herefter vilkårligt blive anvist til himmel eller helvede. Frelseren havde sagt: „I min Faders hus er der mange boliger," og Paulus havde skrevet om „en herlighed som solen, en anden som månen og en som stjernerne." I livet herefter er der, ifølge profetens lærdomme, forskellige riger og grader af herlighed; der er forskellige trin af ophøjelse. Alle mennesker vil opstå gennem Kristi forsoning, men de vil blive inddelt i klasser i livet herefter i overensstemmelse med den lydighed, de har vist Guds befalinger.

Sådanne lærdomme, der var et slag i ansigtet på den traditionelle kristendom, ville ganske naturligt vække de intolerantes vrede. Om natten den 24. marts 1832 brød en pøbelhob ind i Joseph Smiths hjem, greb ham, mens han sov, slæbte ham ud af huset, tilredte ham alvorligt, slog ham bevidstløs, hvorefter de smurte ham ind i tjære og fjer, og overlod ham til hans egen skæbne. Men han kom til sig selv igen og slæbte sig mojsommeligt tilbage til huset. Den næste dag, som var en søndag, holdt han en prædiken, og mellem forsamlingen var nogle af

Se det udførlige program i april-nummeret!

voldsmændene fra den foregående nat. Ved mødets slutning døbte han elleve personer.

Samme nat blev Sidney Rigdon også udsat for pøbeloverfald. Han blev slæbt et stykke vej ved benene, medens hovedet bumpede mod den frosne jord. I dagevis lå han i vildelse, og i nogen tid så det ud til, at han ville dø, men lidt efter lidt kom han sig dog.

Profetien om krig.

Juledag, samme år, 1832, fremsatte Joseph Smith en bemærkelsesværdig profeti, der begyndte med ordene: „Så siger Herren." Han profeterede, at der ville udbryde krig på jorden, „begyndende med Syd-Carolinas oprør..... og tiden vil komme, da krig skal bryde løs over alle nationer." Han sagde, at Sydstaterne ville skille sig ud fra Nordstaterne, og at Sydstaterne ville henvende sig til Storbritannien. Tiden ville komme, da Storbritannien ville henvende sig til andre nationer til at forsvare sig mod (endnu) andre nationer); og da skal krig bryde ud over alle nationer..... Og således skal jordens indbyggere sørge på grund af krig og blodsudgydelse."

28 år senere, nemlig i december 1860 trådte Syd-Carolina ud af unionen. 12. april 1861 blev der skudt på Fort Sumpter i Charleston Bay, og den tragiske borgerkrig var begyndt. Sydstaternes styrker var opstillet mod Nordstaternes, og Sydstaterne henvendte sig til Storbritannien om hjælp. Om krigene siden da, hvori Storbritannien har henvendt sig til andre nationer og om jordens indbyggeres sorg og blodsudgødelse, trænges der ikke til nogen forklaring i denne bog. Det er historiske kendsgerninger, der kendes af alle.

Et visdomsord.

I februar 1833 blev der modtaget en anden interessant åbenbaring, som forkyndtes for folket. I mormon-litteraturen går den under navnet „Visdomsordet" og er væsentligt en sundhedskodeks. I den advares de hellige mod brugen af tobak, alkoholiske drikke, „hede drikke" og umådeholden spisning af kød. Rigelig brug af korn, frugt og grønsager tages der til orde for. Et løfte om „visdom og store skatte af kundskab" sammen med velsignelsen ved at have et godt helbred gives dem, som adlyder disse forordninger. Det er et usædvanligt dokument, hvis forordninger er blevet bekræftet af vor tids ernæringsvidenskab. Anvendelsen af dets lærdomme har haft en heldbringende virkning på dem, der har fulgt dem.

Opdragelse og uddannelse.

I denne samme periode organiserede Joseph Smith „Profeternes Skole". Gennem åbenbaring var han blevet instrueret om, at de, som skulle gå ud og forkynde det glade budskab om

evangeliets gengivelse, først skulle forberede sig dertil „gennem studium og tro." Det betød ikke, at de, der var beskæftiget med Kirkens forkyndelse, skulle have gejstlig uddannelse og vælge denne stilling, som folk for eksempel vælger at blive læge eller sagfører. Hver mand, der havde præstedømmet — og det skulle indbefatte hver mand i Kirken, som adlød evangeliets forordninger — havde ansvaret for at lære nok om arbejdet, så vedkommende kunne udlægge og forsvare læren.

Desuden havde profeten også tydeligt tilkendegivet, at uddannelse var et religiøst anliggende. Blandt hans usædvanlige lærdomme i denne forbindelse var princippet, at „Guds herlighed er intelligens." Endvidere: „Alt hvad vi i dette liv opnår på intelligensens område skal følge med os i opstandelsen." En omfattende udvikling af ånden var derfor et af Kirkens retmæssige anliggender, og af denne grund blev „Profeternes skole" oprettet. Undervisningen var ikke blot af teologisk art; en berømt sprogforsker underviste i hebraisk dér. Det var en bemærkelsesværdig nyskabelse på uddannelsens område for voksne i Ohios grænseland. Det blev forløberen for det omfattende opdragelses- og skolesystem indenfor mormonkirken.

Kirkens organisation fuldendes.

Da Kirken blev oprettet, lededes den af en præsiderende ældste. Men gennem åbenbaring kom der andre embeder til, efterhånden som medlemstallet voksede. Der var tre adskilte embeder i det aronske præstedømme — diakon, lærer og præst. I september 1832 blev embedet som højpræst i det melkisedekske præstedømme oprettet, og i marts det næste år blev Joseph Smith indsat som præsident for det høje præstedømme. Han havde to rådgivere, og disse tre udgjorde, hvad der lige siden har været kendt under navnet Kirkens første præsidentskab.

I februar 1835 blev der valgt et råd af tolv apostle, og der blev også kaldt „halvfjerds", hvis hovedopgave og ansvar det var at prædike evangeliet. Embedet som biskop kom senere til. I 1833 var profetens fader blevet beskikket som Kirkens patriark, hvilket embede, forklarede profeten, svarede til det gamle embede som evangelist.

Med alle disse embeder i præstedømmet i virksomhed fandtes der atter i det nittende århundrede den samme organisation, som havde eksisteret i den oprindelige kirke med apostle, halvfjerds, ældster, højpræster, lærere, diakoner, evangelister og biskopper.

I november 1833 forlod Brigham Young og Heber C. Kimball, to mænd, der senere skulle komme til at spille en vigtig rolle indenfor mormonismen, deres hjem i Mendon, New York og rejste til Kirtland for at træffe Joseph Smith for første gang.

Se det udførlige program i april-nummeret!

De fandt profeten i skoven i færd med at hugge brænde. Dér begyndte et langt og hengivent venskab mellem Joseph Smith og den mand, der skulle efterfølge ham som præsident for Kirken. Da denne efterfølgelse fandt sted, skulle Heber C. Kimball stå ved siden af Brigham Young som hans rådgiver i Det første præsidentskab.

Det første tempel.

En af de mest fremragende bedrifter, som befolkningen udførte i Kirtland-perioden i Kirkens historie var opførelsen af et Guds tempel.

Den 4. maj 1833 blev der nedsat en komité til at indsamle penge til opførelsen af templet. Det må her bemærkes, at disse mennesker kun ejede lidt af verdens gods. Deres ledere havde givet af deres tid og midler til missionærarbejde. De var endvidere for nylig flyttet fra New York til Ohio, og de midler, de havde haft, var blevet brugt til kob af jord. Alligevel havde de

Templet i Kirtland.

fået, hvad de betragtede som en befaling til at bygge et helligt hus, og de begyndte straks på opgaven.

Der opstod spørgsmål om, hvilken plan og hvilke materialer, der skulle anvendes. Nogle mente, at bygningen skulle opføres af træ eller endog af bjælker, som dengang var almindeligt i grænseområdet. Joseph Smith fortalte dem, at de ikke var ved at bygge et hus til et menneske, men til Herren. „Skal vi," spurgte han, „bygge et hus af bjælker til vor Gud? Nej, jeg har en bedre plan. Jeg har en plan til Herrens hus, givet af ham selv; og I vil snart deraf se forskellen mellem vore beregninger og hans idé om tingene." Han gav dem derefter planen. Det var en lørdag aften, og næste mandag blev arbejdet påbegyndt.

I tre år arbejdede de hellige af al evne og af alle kræfter på at fuldføre bygningen. Mændene arbejdede på murene, medens kvinderne spandt uld og vævede det til tøj. Joseph Smiths moder skriver om disse trælsomme dage: „Hvor ofte har jeg ikke delt hver eneste seng i huset for at få brødrene anbragt, og så lagt et enkelt tæppe på gulvet til min mand og mig selv, medens Joseph og Emma sov på samme gulv uden andet sengetøj end deres frakker."

Templets mål var 59 × 80 fod, 50 fod i kvadrat og 110 fod til det øverste tårn. Murene var bygget af marmorsten, og det indre var lavet af træ fra omegnen, der var smukt forarbejdet. Der var ikke sparet nogen anstrengelse for at skabe et hus, der var guddommen værdigt.

Efter at have gennemgået bygningen, som den nu står, skrev en arkitekt i martsnummeret 1936 af „Architectural Forum": „Den håndværksmæssige udførelse, gelændere, udskæringer etc. viser usædvanlig dygtighed i udførelsen. Der er blevet benyttet mange motiver i de forskellige dele, som varierer i omrids, konturer og mønstre, men det hele virker harmonisk..... Det er ikke sandsynligt, at alle, der arbejdede med på bygningen, var faglærte håndværkere, og dog er resultatet så harmonisk, at det er berettiget at stille spørgsmålet, om de ikke har været inspireret, som bygmestrene af de gamle kirker var det."

En nutids pinsefest.

Bygningen blev gjort færdig og kunne indvies den 27. marts 1836. Det var en betydningsfuld dag — højdepunktet af tre års slid og ofre — og de hellige samledes fra fjern og nær. Ca. tusind kunne komme ind i bygningen, og der blev holdt et møde for overfyldt hus i skolebygningen.

Gudstjenesten varede det meste af dagen, fra ni om morgenen til fire om eftermiddagen med kun en kort pause. Denne sammenkomst er gået over i historien som en dag med åndelig fryd og glæde. Profeten opsendte indvielsesbønnen, som i sig

Se det udførlige program i april-nummeret!

selv er et gribende stykke litteratur. Herrens nadver blev derefter uddelt.

Eftersom ikke alle, der ønskede at deltage, kunne få plads ved indvielsen, måtte gudstjenesten gentages, og i flere dage holdtes der forskellige slags møder i bygningen, og man oplevede mange åndelige tilkendegivelser. Profeten sammenlignede det hele med pinsefestens dag.

Den betydningsfuldeste af disse oplevelser skete søndag den 3. april 1836. Joseph Smith og Oliver Cowdery var optaget af at bede på templets prædikestol, som var blevet skilt fra resten af salen ved hjælp af gardiner og forhæng. Da de rejste sig efter bønnen, så de et syn, som findes nedskrevet i „History of the Church" således:

„Sløret blev borttaget fra vort sind, og vor forstands øjne åbnedes. Vi så Herren stå på talerstolens brystværn foran os, og under hans fødder var et fint lagt gulv af ægte guld i farve som rav. Hans øjne var som en ildslue, hans hår som nyfalden sne, og hans ansigt overgik solen i klarhed. Hans røst var som store vandes brusen, ja Jehovas røst, som sagde: Jeg er den første og den sidste. Jeg er den, der blev slået ihjel, og jeg er jeres talsmand hos Faderen." (Pagtens bog, 110: 1—4.)

Udvandringen fra Ohio.

Efterhånden som Kirken voksede i antal og åndelig styrke, blev de kræfter, der modarbejdede den, stærkere. Tidligt på året 1837 blev der stiftet en bank i Kirtland, blandt hvis embedsmænd var Kirkens autoriteter. Kun kort tid derefter satte dårlige tider ind over hele nationen. I løbet af marts og april måned beløb fallitter i New York sig alene til over hundred millioner dollars. Banken i Kirtland gik i stykker sammen med andre, og nogle af Kirkens medlemmer, som mistede deres penge ved ulykken, mistede også deres tro. Det var en mørk periode i mormonismens historie.

Midt i al denne ulykke blev ældster kaldet til at rejse til Storbritannien for at åbne missionærarbejde dér. Heber C. Kimball blev udpeget til at lede denne mission, og Orson Hyde, dr. Willard Richards og Joseph Fielding blev kaldt til at ledsage ham. De skulle møde John Goodson, Isaac Russell og John Snyder i New York City og derefter fortsætte til deres arbejdsmark.

Den 13. juni 1837 forlod disse mænd deres hjem i Kirtland. De havde kun lidt penge og havde meget svært ved at nå Liverpool, hvortil de kom den 30. juli 1837. Fra Liverpool rejste de til Preston, en fabriksby ca. 50 km længere mod nord, hvor Joseph Fieldings broder var præst for Vauxhall Chapel. Missionærerne fik lov til at tale i kirken den næste søndag. Således begyndte Kirkens arbejde på de britiske øer, som i de efter-

følgende år resulterede i mere end 126.000 menneskers dåb, hvoraf mange er emigreret til De forenede Stater og blevet ledere indenfor Kirken.

I mellemtiden blev forfølgelserne heftigere i Kirtland. Pøbeloverfald og ødelæggelse af ejendom ved forblindede religiose mennesker tog til. Profeten kunne ikke finde nogen fred, og den 12. januar 1838 tog han sammen med Sidney Rigdon af sted til Missouri for aldrig mere at vende tilbage til Kirtland, hvor en så stor og vigtig del af hans arbejde var blevet udført.

10. kap.

Kirken i Missouri.

Vi går tilbage til året 1831. Det vestlige Missouri var da et smukt prærieland med bakkedrag og skovklædte dale. Dets fede jord, behagelige konturer og jævne klima gjorde det til et land med store muligheder. Det var kun sparsomt befolket; for eksempel havde Independence, hovedbyen i Jackson County, kun et domhus, to-tre forretninger og nogle få huse, de fleste bjælkehytter.

Joseph Smith antydede overfor sit folk, at de her, midt imellem Atlanterhavet og Stillehavet, skulle bygge deres Zion, en Guds by.

Missionærerne til indianerne var vendt tilbage med rapporter om landets natur, og i juli 1831 ankom den første samling hellige til det vestlige Missouri. Ca. 60 af dem kom samlet fra Colesville, New York. 20 km vest for Independence, på hvad der nu er en del af Kansas City, lagde de grunden til en bebyggelse. Den første bjælke til det første hus blev båret af tolv mænd, der skulle symbolisere de tolv Israels stammer.

Byen Zion.

Andre medlemmer af Kirken fulgte snart efter. Joseph Smith, som da var i Missouri, erklærede, at de gennem kob skulle erhverve sig tilstrækkelig jord, så de kunne leve sammen som et folk. Han udpegede den grund, hvorpå de skulle bygge et smukt tempel, indviet til Gud som hans hellige hus. Dette skulle være byen Zions herlighed.

(Fortsættes).

Se det udførlige program i april-nummeret!

Uddrag af tale ved General-Konferencen i Salt Lake City, okt. 1950.

Præsident David O. McKay.

.....Guds vilje.

„Hvad er Guds vilje?" Hvis vi kendte den, ville vi sikkert adlyde den. Men Kristus har ikke ladet dette spørgsmål ubesvaret for os. Guds vilje er sammenfattet i det mindeværdige svar, som Han gav den lovkyndige, som spurgte Ham, i den hensigt at lokke Ham i en fælde: „Mester, hvilket er det store bud i loven?" Frelseren svarede: „Du skal elske Herren din Gud med hele dit hjerte og med hele din sjæl og med hele dit sind. Dette er det store og første bud. Men et andet er dette ligt: Du skal elske din næste som dig selv. Af disse to bud afhænger hele loven og profeterne". (Matt. 22: 36—39).

Senere omtalte Apostelen Peter Guds vilje udforligere, da folket en gang på pinsefestens dag spurgte ham og de andre apostle: „I mænd, brødre! hvad skulle vi gøre?" Peter svarede: „Omvender eder, og hver af eder lade sig døbe på Jesu Kristi navn til eders synders forladelse; og I skulle få den Helligånds gave. Thi for eder er forjættelsen og for eders børn og for alle dem, som er langt borte, så mange, som Herren vor Gud vil tilkalde". (Apost. Gern. 2: 37—39).

At omvende sig — og det bør vi nøje lægge mærke til — er at føle anger, beklagelse eller samvittighedsnag over noget, som man har gjort eller undladt at gøre. Det betyder at skifte sind med hensyn til begåede eller tilsigtede handlinger eller at blive ledet dertil på grund af anger eller utilfredshed.

Det betyder at overvinde egenkærlighed, begærlighed, skinsyge, bagvaskelse og det at finde fejl hos andre. Det betyder at have herredømme over sit sind. Det betyder at hæve sig over de smudsige ting, som vor natur ellers ville tilskynde os til at gøre for at tilfredsstille vor appetit eller vore lyster, og at komme ind i det højere åndelige rige.

Så vil vi, som Peter siger, „.....få del i guddommelig natur, når I undflyr fordærvelsen i verden, som har sin grund i begær" (2. Peter 1: 4). Så tilføjer Peter: „Så anvender just derfor al flid på i eders tro at udvise dyd og i dyden kundskab, og i kundskaben afholdenhed, og i afholdenheden udholdenhed og i udholenheden gudsfrygt, og i gudsfrygten broderkærlighed og i broderkærligheden kærlighed". (2. Peter 1: 5—7). Og læg så mærke til dette store løfte: „Thi når dette findes hos eder og er i tiltagen, lader det eder ikke stå ørkesløse eller ufrugtbare i erkendelsen af vor Herre Jesus Kristus". (2. Peter 1: 8).

Vi mødes til G. U. F.-stævnet!

.....Glæde følger efter lydighed.

Det er disse vejvisere langs livets vej, som, hvis de bliver fulgt, vil lede enhver til at gøre Guds vilje, til at kende Hans søn, verdens Forløser, og til at vide, hvem der vil få evigt liv. Og medens vi prøver på at få den store kundskab, som leder til udødelighed, finder vi den største glæde i livet, som nogen menneskelig sjæl kan vente at få.

„De bedste af alle mennesker er de, der i deres daglige liv realiserer deres lyse stunder og overfører deres idealer på deres egen opførsel og deres egen karakter. De er sjælens arkitekter, som bygger deres tanker og handlinger ind i en plan, og som drager fremad, ikke planløst, men mod et mål." Al den lykke, som kommer af åndelige gaver, kan blive deres — kærlighed, glæde, fred, langmodighed, blidhed, godhed, tro, sagtmodighed, afholdenhed, venskab og samfund med de udødelige. Jeg gentager, samfund med de udødelige. Alle disse og tusind andre velsignelser, som Gud giver uden vederlag, er deres.

.....„Gør Hans vilje".

„Dersom nogen vil gøre Hans vilje, skal han erkende, om læren er fra Gud, eller jeg taler af mig selv" (Johs. 7:17). Dersom vi vælger det rette med uforanderlig og fast beslutning og modstår fristelser både inde i os selv og udefra, møder vanskelighederne og erfaringerne med et glad sind, har ærbødighed for Gud og respekterer vore medmennesker og er villige til at hjælpe med til at opretholde Guds rig, da vil vi, selv om vi måske må savne nogle af denne verdens goder, få fred og lykke i vor sjæl og gennem lydighed mod evangeliets principper og ordinancer få udødelighed og evigt liv. Vor sjæl vil hæve sig i ekstase og med en klarere forståelse af Guds ord, som er givet i nutidens åbenbaring: „Thi se, det er min gerning og ære at tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket" (Moses 1:39).

Lige så sikkert, som at man kan dreje på sin radio og høre stemmer langt borte fra, lige så sikker er jeg på, at Gud vor Fader lever, og at menneskets sjæl kan komme i forbindelse med Ham gennem den Helligånd. Jeg giver Dem det som mit vidnesbyrd; jeg ved det. Så sikker er jeg på, at Jesus Kristus er Verdens Frelser, og gennem Ham og kun gennem Ham kan menneskeheden finde lykke og fred. Så sikker er jeg på, at Jesu Kristi Evangelium er blevet gengivet ved Joseph Smith, og myndigheden til at repræsentere Gud på jorden er igen blevet givet til mennesket. Oh, må Han give os magt til at bringe disse sandheder til en vantro verden beder jeg om i Jesu Kristi navn. Amen.

Se det udførlige program i april-nummeret!

Hvornår vil Kristus komme igen?

Svarene:

Adventister:

„Tror på Kristi synlige genkomst i magt og herlighed. Begivenheden er nær, men den bestemte tid er endnu ikke åbenbaret."

Baptister:

„Kristus vil personlig komme tilbage til jorden, sådan som det antages, han fo'r op til himlen."

Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige:

„Jesus Kristus vil vende tilbage til jorden med det opstandne legeme, i hvilket han fo'r op til himlen. Denne begivenhed vil være indledningen til den forudsagte tusindårige fredsregering, millenniet."

Den græsk-katolske kirke:

„Han vil komme igen med et legeme, således som han fo'r op til himlen. Når han kommer igen, vil der intet materielt rum være, idet verden vil forandres øjeblikkelig ved hans genkomst."

Englands kirke:

„Kristus kommer igen for at dømme levende og døde. Mange tror dog, at hans genkomst kun finder sted ved kristne folks altid voksende hellighed."

Lutheraner:

„Kristus vil komme igen som en personlighed (som han fo'r op). Han kommer for at domme alle mennesker, både levende og døde. Han vil vise sig alle steder på en gang."

Methodister:

„Nogle tror, at Kristus er kommet igen (da Jerusalem blev ødelagt). Andre tror, at han endnu vil vise sig for anden gang."

Presbyterianer:

„Han vil komme igen, hvornår, hvor og hvorledes ved ingen. Nogle tror, han vil komme for, og andre, at han vil komme efter millenniet."

Den romersk-katolske kirke:

„Kristus (Gud) vil komme igen i sin menneskelige skikkelse ved verdens ende for at domme de levende og de døde — den sidste dom."

Unitarer:

„Tror ikke, at der bliver et andet Kristi komme, fordi han kun var en stor moralsk lærer og døden underkastet ligesom alle andre mennesker."

Hermed er denne artikel-serie afsluttet.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet!

Profeten Joseph Smith er blevet hædret fremfor noget andet menneske.

Af ældste *Joseph Fielding Smith* af De tolv apostles råd.

På grund af evangeliets gengivelse i denne husholdning i tidernes fylde er verden Joseph Smith en inderlig tak skyldig, men desværre er verden ikke villig til at betale denne taknemmelighedens gæld. Men til sidst skal den blive betalt på den dag, hvor ethvert knæ skal bøjes og enhver tunge skal bekende, at Jesus Kristus er Guds eenbårne Søn.

Det er muligt for ethvert intelligent menneske at vide, at der efter de fordums apostles dage fulgte et „frafald" fra lærdommene og skikkene i den oprindelige kirke. Historien viser, at præstedømmet, som blev organiseret af vor Frelser, blev forvansket, og der blev oprettet nye stillinger, som var ukendte på apostlenes tid, og som er fremmede for den sande Jesu Kristi kirke.

Flere stillinger i præstedømmet, som var blevet oprettede af Frelseren, blev nedlagt på grund af falske forudsætninger om, at de ikke længere behøvedes. Apostle og profeter, som Paulus har erklæret for embedsmænd, og som skal forblive i Kirken »indtil vi alle nå til enheden i troen på og erkendelsen af Guds Søn, til mands modenhed, til Kristi fyldes mål af vækst«, blev nedlagt.

Apostle og profeter ophørte at eksistere, og der fandtes derfor ikke flere åbenbaringer eller forbindelser med himlen, og det blev forkyndt, at samlingen af de hellige skrifter var fuldstændiggjort. De rene og forståelige sandheder i evangeliet blev blandede med den tids hedenske filosofier, og evangeliets ordinancer lignede ikke længere de ordinancer, som var blevet lært og udøvet af Herrens apostle. Beviser for dette er lette at få øje på for enhver, som studerer de første århundreders historie i den kristne tidsalder.

Den protestantiske opstand rettede ikke disse fejl, thi de, der gik bort fra »moderkirken«, bevarede disse onder, og derfor blev de samme forvanskede lærdomme og skikke bevarede i disse »protestantiske« sammenslutninger. Sandheden med hensyn til Guds beskaffenhed og det virkelige forhold mellem Faderen og Sønnen forsvandt, og efter Konstantins dage blev det utrolige dogme om Guddommen sat i stedet for. Således har forvirring med hensyn til vor Evige Fader og Hans søn Jesus Kristus vedvaret gennem hele Kristendommen og til vore dage.

Faderens og Sønnens besøg til Profeten Joseph Smith i foråret 1820 skulle have været forkyndt for og anerkendt af folk over hele verden, men i deres blindhed blev dette dogme forsmået, da de ikke forstod dets klarhed og fuldkomne overensstemmelse med det, der var nedskrevet i skrifterne, thi menneskeheden foretrak at fremture i den tro, at åndeligt mørke var kommet over dem.

Jeg har ofte tænkt over dette syn og undret mig over, hvorfor det

Se det udførlige program i april-nummeret!

var nødvendigt for både Faderen og Sønnen at komme til Joseph Smith. Der er adskillige grunde. En af disse grunde er den kendsgerning, at det almindelige dogme om Guddommen var blevet så indviklet og forvrænget ved den tåbelige og fornuftstridige lærdom, at Faderen og Sønnen og den Helligånd danner en overjordisk enhed af en substans, som er udbredt overalt og uden legeme, at en sådan åbenbaring var nødvendig for at råde bod på ondet. Thi dette dogme gør vor Forløser identisk med Hans egen Fader på en mystisk måde, som ingen har mulighed for at forstå.

Åbenbaringen af både Faderen og Sønnen med deres naturlige legemer af kød og ben slog alt dette tåbelige nonsens, som havde ført verden på vildspor i femten hundrede år, i stykker.

Efter frafaldet fra den oprindelige Jesu Kristi Kirkes læresætninger og skikke, blev det nødvendigt, at himlen åbnede sig og at Herren talte igen, og med sin egen røst og sine gamle disciples røst igen gengav den sandhed, som var gået tabt. Under frafaldet var myndigheden til at handle i Herrens navn blevet taget bort fra jorden, og som Johannes så i sin åbenbaring var præstedømmet i forvaring hos Gud, mens Jesu Kristi Kirke var ført på vildspor.

Der var kun een vej for præstedømmet til at blive gengivet til mennekene på jorden og det var ved at åbne himlen. Dette blev gjort, og Johannes Døberen kom først med det åronske præstedømmes nøgler, derefter kom Peter, Jakob og Johannes med nøglerne til det melchisedekske præstedømme, hvis myndighed blev givet til Joseph Smith og Oliver Cowdery.

Det er en fejlagtig forestilling, som er meget udbredt nutildags, at mennesket kan påtage sig myndighed til at tale og handle i vor Herre Jesu Kristi navn, selv om de ikke er guddommelig kaldet dertil.

Den myndighed, som af vor Herre blev givet til Hans disciple for næsten to tusinde år siden, bemyndiger ikke noget menneske til i vore dage at forrette Evangeliets ordinancer eller til at prædike eller forklare skrifterne med guddommelig autoritet. Bibelen giver ikke og kan ikke give noget menneske denne rettighed til at udøve præstedømmets funktioner. Dette kan kun gøres som i gamle dage ved myndighed fra Gud Søn eller Hans retmæssigt kaldede repræsentanter.

Joseph Smith er blevet hædret, som kun få mennesker blandt Herrens tjenere er blevet hædret siden tidernes begyndelse. Jeg kender intet andet tilfælde, hvor både Faderen og Sønnen personlig har vist sig samtidig for nogen anden profet i nogen tidligere husholdning. Joseph Smith blev kaldet til at stå som overhoved for den største af alle husholdninger, siden Adam blev sat her på jorden. Han var valgt til denne mission, før han blev født, ligesom Jeremias og andre profeter var. Josef, Israels søn, profeterede om ham og om det store værk, som han skulle kaldes til at udføre. Profetien blev nedskrevet på messingpladerne, som var i Lehis besiddelse, og fra disse citerer han:

„Ja, Josef sagde: Sandelig, så siger Herren til mig: En udvalgt seer vil jeg oprejse af dine lænders frugt, han skal være højt agtet blandt dem. Og til ham vil jeg give befaling, at han skal udføre en gerning for dine lænders frugt, hans brødre, som skal være af stor betydning for dem, ja, bringe dem til kundskab om de pagter, som jeg har gjort med dine fædre.«

»Og jeg vil give ham en befaling, at han ikke skal gøre andet end det, jeg befaler ham. Og jeg vil gøre ham stor i mine øjne, thi han skal udrette min gerning.« (2. Nephi 3: 7—8).

Joseph Smith var øjensynlig en af de store, som Abraham taler om, og som Herren udtalte, at Han ville tage sine ledere fra. Hans storhed er aldrig tilfulde blevet forstået. Vi fatter ikke rigtigt de prøver og trængsler, som han måtte gå igennem, og vi har heller ikke rigtig forståelsen af den styrke og det mod, som disse prøvelser krævede af ham, for at han kunne holde ud til enden.

Vægten af de byrder, som var lagt på ham under de mest krævende omstændigheder, man kan tænke sig, bar han med et strålende mod og uden klage. Han var stor ligeom Moses, Herren har sagt det, og han beseglede sit vidnesbyrd med sit blod.

Søndag aften gudstjeneste.

Som svar på et brev til det Første Præsidentskab angående vore søstres deltagelse med at tale og holde bøn ved vore almindelige søndag aften gudstjenester, har vi modtaget følgende, dateret 17. april 1951:

Kære Præsident Sørensen:

Vi har modtaget Deres brev af 14. marts, i hvilket De stiller to spørgsmål, et angående vore søstres deltagelse i søndag aften gudstjenesten ved at åbne og slutte med bøn og som talere. Vi kan meddele Dem, at det ikke er skik i Kirken at bruge søstrene ved søndag aften gudstjenesterne og ved konferencemøderne, hvor det er præstedømmets pligt at præsidere og deltage, men de kan bruges ved de forskellige organisationers møder, hvor søstrene er funktionærer i disse organisationer.

Med henvisning til Paulus' erklæring i 1. Kor. 14: 34—35 blev disse instruktioner givet for at imødegå situationer og tilstande på Paulus' tid. I enkelthederne har de ikke nødvendigvis forbindelse med vore nugældende situationer og tilstande, men den almindelige betydning af dem, for så vidt angår det at vise ærbødighed og ydmyghed og almindelige adfærd, vil naturligvis være lige så anvendelig i vore dage, som det var på Paulus' tid.

Vi beder Herren velsigne Dem i Deres arbejde.

Deres hengivne brødre
David O. McKay,
Stephen L. Richards,
J. Reuben Clark jr.,
Første præsidentskab.

Se det udførlige program i april-nummeret!

Vore søstre bør opmuntres til at tage del i alle organisationernes møder så vel som de søndag aften gudstjenester, som afholdes på fastesøndagene og som ledes af en af organisationerne. Der kan naturligvis være lejligheder, hvor der kaldes på en søster ved en speciel lejlighed eller for at sige farvel, hvis hun forlader grenen eller emigrerer, men de bør ellers ikke bedes om at deltage med bøn eller tale ved den almindelige søndag aften gudstjeneste.

Det er altid en god skik, at den, der leder mødet, kalder på en anden og ikke selv åbner og slutter med bøn. Dette giver lejlighed for flere soskende til at tage del i og udvikle sig i Kirkens arbejde.

Den danske missions præsidentskab.

Kredslærernes budskab

Den femte trosartikel.

Vi tror, at en mand for at være berettiget til at prædike Evangeliet og forrette dets ordinancer må kaldes dertil ved inspiration fra Gud og ordineres ved håndspålæggelse af dem, som selv er bemyndiget af Gud.

Denne trosartikel er enkel og klar, den siger, at Guds hus er et ordens hus, og at kun de af Gud kaldede og behørigt ordinerede mænd har ret til at handle i Hans navn. Dog er det mærkeligt at se, hvor mange mennesker, der tror, at med hensyn til Guds værk på jorden, der kan enhver skalte og valte, som han vil; man gør Guds klare og tydelige ord uklare gennem mange forskellige forkyndelser, der skaber forvirring og uro i stedet for ro og tillid, man tager frimodigt Herrens navn forfængeligt, idet man bruger det uden at have modtaget den fornodne autoritet fra Gud til at handle i Hans navn. Ofte hører man sagt, at bare man tror, og så handler efter bibelen, så vil Gud anerkende de handlinger, man udfører i Hans navn, men lad os huske, at selv om en mand kender bibelen udenad, giver det ham dog ingen ret til at handle i Guds navn, det vil jo være lige så tåbeligt at tro, som hvis vi antager, at vi får udstedt dansk borgerskab af enhver, der er i stand til at læse loven. Den danske stat ville hurtigt belære os om, at borgerskab, der skal have gyldighed her, må udstedes af de rette myndigheder, og det vil sige de mænd, som den danske stat selv har kaldet og behørigt indsat til dette.

Nej, man kan trygt gå ud fra, at der ikke er mindre orden i Guds hus, vi ved, der skal komme mange, der skal sige, at de har udført mange ting i Guds navn, men de vil opdage, at Gud kendte dem ikke, de var ikke blandt dem, som Han havde kaldet og bemyndiget til at tage vare på Hans værk på jorden. Kun den, der er kaldet ved inspiration og ordineret ved håndspålæggelse af dem, som selv har den

Vi mødes til G. U. F.-stævnet!

fornodne autoritet fra Gud, har ret til at forrette nogen handling i Guds navn.

Lad os være gode tjenere ved gennem ord og eksempel at prædike Evangeliets love og ordinancer til verden.

Henry Løjborg.

Hæderlig afløst.

Præsident Richard C. Jensen blev hæderlig afløst fra sit arbejde som 2. rådgiver i den Danske missions præsidentskab søndag den 29. april 1951 i forbindelse med Aarhus distriktskonference. Præsident Jensen har virket meget trofast og flittigt i denne stilling siden 18. juni 1950. Han har overvåget arbejdet med hjælpeorganisationerne i missionen, og har været direkte ansvarlig for søndagsskole- og ungdomsforeningsarbejdet. Meget er blevet udført med at planlægge og forberede og med at udarbejde programmer og lektiemateriale under hans ledelse. Han har også medvirket med materiale og artikler til »Stjernen« og gjort meget for dens fremgang og udvikling. Præsident Jensen har også ledet missionærernes proselyt-arbejde ude i marken, og har givet mange forslag og ideer ved distrikts-konferencernes missionærmøder, ligesom han har forberedt håndgribelige hjælpemidler til at udføre bedre missionærarbejde. Som redaktør af »Danish Deseret« har han holdt missionærerne underrettet og a jour med, hvad der foregår i missionen.

Præsident Jensen ankom til Danmark 16. december 1948 og har arbejdet med et udmærket resultat i København, Hobro, Silkeborg, Esbjerg og København. Før han blev kaldet til Missionspræsidentskabet virkede han som grensforstander i Silkeborg og i Esbjerg. Han er elsket og respekteret af alle, som kender ham. Han har en god forståelse af Evangeliet og evne til at forklare det til andre. Han er en magtfuld taler og har givet mange vidunderlige taler om Jesu Kristi Evangelium. Vi udtrykker vor påskønnelse til Præsident Jensen for en vel udført mission og beder Herren velsigne ham på hans rejse hjem og i de år, som ligger foran ham. God rejse og hjertelig tak!

Edward H. Sorensen,
Missionspræsident.

Se det udførlige program i april-nummeret!

Indsat.

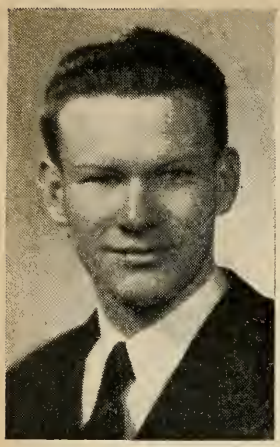

Ældste Theral R. Nielsen blev opretholdt som 2. rådgiver i den Danske missions præsidentskab den 29. april 1951, idet han efterfulgte præsident Richard C. Jensen, som blev afløst i forbindelse med Aarhus distriktskonference samme dato.

Ældste Theral R. Nielsen blev født i Tetonia, Idaho, den 10. september 1922. Han er uddannet på Santa Rosa Junior College, California, og på University of Texas i Austin, Texas. Efter at have været indkaldt til flåden, hvor han tilbragte tre år, fortsatte han sin uddannelse og tog eksamen som civilingeniør i 1948. Han har været meget aktiv i Kirken både i Austin og i San Francisco, og han virkede som rådgiver i ungdomsforeningen, da han modtog kaldet til at arbejde som missionær i Danmark.

Han ankom til Danmark i maj 1949 og har arbejdet i Kolding, Nyborg og Odense. Han virkede som grensforstander i Odense gren i fire måneder og som distriktspræsident på Fyn i ti måneder, hvorefter han modtog kaldet til den Danske missions præsidentskab.

Præsident Nielsen vil få sit hovedkvarter i København, men vil tilbringe en stor del af sin tid ude i missionen og arbejde personligt med missionærerne og hjælpe dem med deres skriftearbejde, arbejdet med undersøgerne af Kirken, husmøder og almindeligt proselytarbejde. Præsident Nielsen vil også overvåge de forskellige organisationers arbejde i missionen og vil besøge disse organisationer på sine rejser omkring i missionen.

Vi ønsker præsident Nielsen til lykke i hans nye kald og beder Herren velsigne ham i hans arbejde.

Edward H. Sorensen,
Missionspræsident.

„Nyt fra hjælpeorganisationerne"

Kvindelig hjælpeforening

Bazar i Odense den 2. april 1951.

Ved vor bazar havde vi den store glæde at forene bazarens formål med en munter og festlig aften, som alle tog del i. Dette var muligt ved den gode og hjælpsomme ånd, søstrene har haft, til at forarbejde mange smukke ting og skænke dem til bazaren, og på denne måde

Vi mødes til G. U. F.-stævnet!

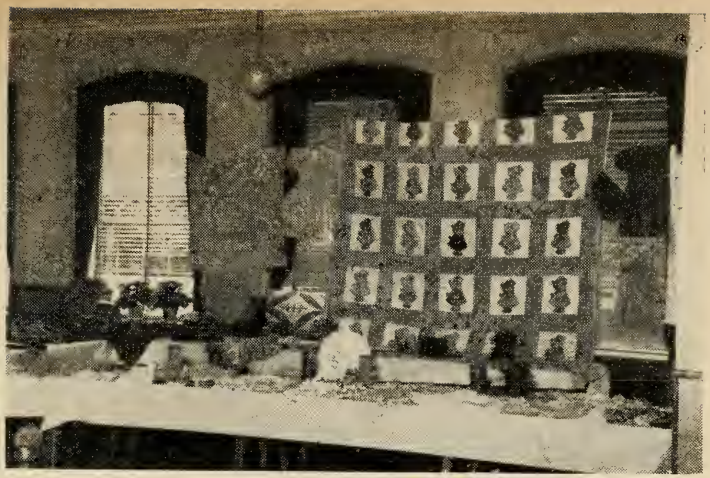

gjort det muligt at give de tilstedeværende et indblik i, hvad der udrettes på vore arbejsmøder. Før bazarens begyndelse var der et smukt forprogram med sang, musik og oplæsning, herefter en kort auktion over de største af arbejderne og salg af resten af arbejderne, og der var god tilslutning. Salg af forskellige forfriskninger, som søstrene var kommet med, bidrog til den gode og festlige aften. Aftenen sluttede med sang af et missionærkor. Tilstede 96.

Rigmor Olesen.

Kvindelig hjælpeforenings møder ved distriktskonferencerne.

Vi er meget taknemlige for de dejlige møder, vi havde ved alle konferencerne. Alle møderne var vel besøgte, og der var en vidunderlig ånd tilstede. Søstrene var glade og lykkelige ved at kunne mødes, og vi siger en hjertelig tak til Dem alle for den dejlige tid, vi tilbragte sammen med Dem, og for det store arbejde, der udføres af søstrene overalt i missionen.

Minnie B. Sørensen,
Mary Kaiser,
Kvindelig hjælpeforenings
hovedbestyrelse.

Søndagsskolen

Søndagsskolen har en af de mest ansvarsfulde og nødvendige pligter, der nogensinde er givet til mennesket, og hvis denne pligt opfyldes på en ydmyg og retfærdig måde, bringer den tilfredsstillelse, glæde og lykke til alle, der tager del i arbejdet.

Dens formål er at undervise om de sande principper i Jesu Kristi Evangelium til alle, som kommer i kontakt med den. Et så stort arbejde som at undervise om den sandhed og ret, der er blevet givet fra

Se det udførlige program i april-nummeret!

himlen, kan ikke udføres med kraft og styrke af mennesket alene. Herren har vist den vej, hvorved vi kan modtage Hans ledelse og inspiration i arbejdet med at undervise Hans børn, og med mindre vi drager fordel af Hans hjælp, vil vore anstrengelser ikke være frugtbringende.

Det er gennem ydmyg bøn, at vi kan komme i kontakt med Herren og bringe vort sind i en sådan tilstand, at det kan modtage vejledning om, hvorledes vi kan udføre Hans store værk.

Herren påtvinger os ikke sin indflydelse, men Han venter ivrigt paa, at vi skal udtrykke et alvorligt ønske om Hans hjælp. De store åbenbaringer i fortiden er kommet som et resultat af ydmyg bøn. Ingen modtager et vidnesbyrd om sandheden, hvis han ikke beder om det.

Den pligt, vi har til at lære Evangeliets principper til Guds sønner og døtre, så at de kan opnå frelse ved at adlyde dets love, er så stor, at ingen, som arbejder i denne vigtige organisation bør prøve på at udføre sit arbejde uden først at gå til herren i ydmyg bøn og bede om Hans bistand til at opfylde det ansvar, der er lagt på ham.

De og Herren arbejder sammen!

Gaylen H. Jørgensen.

Primary

Vi vil gerne overfor alle Primary-lærerne udtrykke vor tak for det storartede arbejde, som De alle har udført med at hjælpe primary-børnene i det forløbne år. Primary slutter den første uge i juni, og vil begynde igen i september måned. Så vi takker Dem alle for Deres støtte i grenene og for det arbejde, De har udført med at bringe en forståelse af Evangeliet til de børn, som De har været i kontakt med.

Vi vil gerne endnu engang minde Dem om det møde, som vi holdt med Dem i hver af grenene angående primary-arbejdet. Vi er meget ivrige efter at få et billede af Deres primary-børn sammen med en artikel, som fortæller om de forskellige aktiviteter, som de har udført. Og også et eksemplar af alle de forskellige artikler, som de har lavet i det forløbne år, og som kan være til hjælp for de andre primary-organisationer i missionen.

Må vi atter takke Dem for Deres støtte, og må Herren vedblivende velsigne Dem.

Valeen Sorensen,
Henny Holmegaard,
Primary hovedbestyrelse.

Genealogisk forening

Jeg tror, at vi mange gange betragter arbejdet for de dødes frelse en lille smule forkert. Det er forkert at tænke på de mennesker, som vi ønsker at få udført arbejde for i vore templer, som døde. Vi skulle tænke på dem som levende; og den levende stedfortræder repræsente-

rer kun den døde, når han modtager de velsignelser, som den afdøde skulle have modtaget i dette liv, dersom vedkommende havde levet i denne husholdning. Derfor betragtes enhver død, for hvem der udføres arbejde i templet, som levende i det øjeblik ordinationen udføres, og de nøgler og velsignelser, som den døde modtager ved stedfortræderen, gives den levende, der repræsenterer den døde under udførelsen af ordinancen, som hører ind under Jesu Kristi evangelium i dette liv.

Profeten Elias kom og overgav profeten Joseph Smith beseglingsnøglerne, og vi har i vor Kirke fået overladt magten til at kunne hjælpe de døde. Denne magt til at kunne besegle omfatter også dem, som er døde og er villige til at omvende sig og modtage evangeliet, som de intet kendskab havde til, medens de levede på denne jord. Det er således de samme betingelser og velsignelser, som tilbydes dem, der lever på jorden i dag.

Lad os derfor betragte arbejdet for vore afdøde slægtninge på samme måde, som vi betragter arbejdet med at søge at få vore nulevende slægtninge til at forstå og anerkende evangeliet og dets ordinancer. Vort ansvar og forpligtelser overfor vore afdøde slægtninge, som lever på den anden side, er lige så stort som arbejdet for vore nulevende slægtninge, ja, det er endnu større, idet de afdøde intet kan gøre uden vor hjælp.

Inger Pedersen,
Sekretær i genealogisk forenings hovedbestyrelse.

Ungdomsforeningen

Hovedbestyrelsen påskønner meget den tillid, der er blevet vist os ved at opretholde os ved konferencerne. Vi beder om Deres støtte, så at ungdomsforeningens arbejde kan gå fremad i den Danske mission.

Vi erindrer Dem atter om G. U. F.-stævnet i København den 29. og 30. juni og 1. juli.

Fra dette stævne vil komme programmet for det kommende år og instruktioner, som vil hjælpe Dem med at få endnu bedre resultater i ungdomsforeningen.

Ruth Hansen,
Alma Andersen,
Ungdomsforeningernes hovedbestyrelse.

Velfærdsplanen.

I det forløbne år har der været anvendt meget arbejde og megen omtanke på velfærdsplanen; en vidunderlig del af vor Kirkes arbejde med at opbygge og fremskaffe midler til de trængende.

Velfærdshaver findes overalt i missionen og har givet et godt udbytte af grøntsager og frugt, ikke alene til gamle og trængende med-

Se det udførlige program i april-nummeret!

lemmer, men også til medlemmer, som hjælper med i dette arbejde. I hver af de fem distrikter findes der nu også et lokale, som kaldes velfærdsrummet, og som fyldes med alle slags klædningsstykker ved hjælp af Kvindelig hjælpeforenings medlemmers vidunderlige arbejde. Hvert år gives der opgaver til de forskellige foreninger, og tøjet anbringes i veldfærdsrummet. I løbet af de kommende sommermåneder vil der blive gjort et fremstød for arbejdet med at forny og reparere brugt tøj og virkelig fremskynde den del af programmet, der vedrører tøj.

Herning gren har gjort meget for at forsyne missionen med strikket undertøj. I denne meget aktive lille gren er vi velsignet med en talentfuld og energisk gruppe medlemmer, som nu laver undertøj til hele missionen. Strikket materiale er blevet købt af missionen, og under br. Edgar Dodds og str. Nanny Overgaards kyndige hænder bliver der forarbejdet dejligt

undertøj til vor velfærdsplan, idet de har special-maskine og kendskab til dette arbejde.

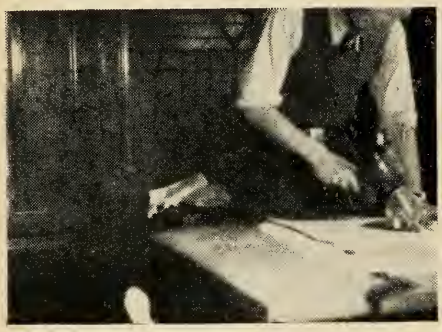

Vi påskønner meget deres store arbejde, og alt det arbejde, der udføres af alle vore medlemmer og venner i de forskellige grene i missionen, som også ofrer deres tid og deres talenter for at fremme dette store værk for at skaffe sikkerhed for vore gode medlemmer i den Danske Mission.

Distriktskonferencerne i den danske mission foråret 1951

Odense, 21.—22.—23. april.

Som en strålende indledning til konferencen afholdt Odense Grens sangkor lørdag aften kl. 19,30 koncert under ledelse af ældste Gilbert Stevenson.

Koncerten var tilrettelagt over mottoet »Jesus Kristus, Verdens Frel-

ser og Forløser«. I forbindelse med korets sange blev der oplæst skriftsteder fra Pagtens Bog for hermed yderligere at understrege sangenes indhold. De mange tilstedeværende fik et rigt udbytte af aftenen. Tilstede 165.

Søndagens møder begyndte kl. 8,30 med Kvindelig Hjælpeforenings og Præstedømmets møder, der henholdsvis var under ledelse af Str. Minnie B. Sørensen og Missionspræsident Edward H. Sørensen. — Det var opbyggende møder, der mindede de tilstedeværende om stadig at yde mere og mere for Herrens sag. Tilstede ved Præstedømsm. 37, ved Kvindelig Hjælpeforenings møde 35.

Ved Søndagsskolen kl. 10,00 blev talerne hovedsagelig holdt af søskende fra distriktet, der talte kraftigt og opbyggende. Søndagsskolens børnesangkor sang som afveksling flere numre.

Tiden blev derefter overgivet til Missionspræsident Edward H. Sørensen, der kaldte på flere af distriktets missionærer, så de kunne få lejlighed til at tale og bære deres vidnesbyrd. Tilstede 108.

Kl. 14 samledes vi igen, denne gang til nadver- og vidnesbyrdmøde; der blev båret så mange og kraftige vidnesbyrd, at enhver følte sig styrket og opbygget, da de forlod mødet. Ved dette møde fik vi også lejlighed til at høre fra den Kvindelige Hjælpeforenings sangkor, og ligeledes fik vi lejlighed til at opretholde Kirkens generalautoriteter samt den danske missions autoriteter. Tilstede 71.

Søndagens aftenmøde, der var konferencens kulmination, begyndte kl. 19. Her fik vi lejlighed til at høre taler af str. Minnie B. Sorensen samt af Missionens Præsidentskab. Str. Sorensen talte over emnet »Hold Guds bud og befalinger«. Præsident Richard Jensen talte inspirerende ud fra konferencens motto. Præsident Henry Løjborg udtrykte alvorligheden af at forstå, at de sidste dage er nær. Til slut talte missionspræsidenten om, at der er mål og mening med livet, når det er baseret på forudtilværelsen. Til afveksling hørtes sange sunget af Odense Grens sangkor. Tilstede 117.

Alle de indtil nu omtalte møder var under præsidium af Missionspræsident Edward H. Sorensen og under ledelse af Distriktspræsident Theral R. Nielsen.

Mandag aften afholdt Kvindelig hjælpeforening en vellykket bazar. Tilstede 96. *M. S. R.*

Aarhus, 28.—29.—30. april 1951.

Konferencen indledtes med en koncert lørdag aften, hvor Aarhus grens sangkor under ledelse af broder Emil Andersen sang en række smukke sange, afvekslende med forskellige solonumre. Koncerten var en vidunderlig oplevelse for tilhørerne. Tilstede 236.

Søndag morgen afholdtes præstedømsmøde og Kvindelig hjælpeforenings møde. Ved præstedømsmødet gav missionspræsidenten instruktioner om præstedømmets pligter og ansvar. Tilstede 75. Kvindelig hjælpeforenings møde under søster Minnie B. Sørensen fik sit særlige

Se det udførlige program i april-nummeret!

præg ved, at søster Sørensen fik overrakt en smuk buket blomster fra søstrene i distriktet.

Ved søndagsskolen var alle de seks grene i distriktet repræsenteret ved et udmærket program. En lille pige fra Silkeborg overrakte Præsident Richard C. Jensen, der nu er afløst som rådgiver i Missionens præsidentskab en buket blomster med en tak for hans arbejde i Silkeborg. Derefter blev tiden overgivet til missionspræsident Edward H. Sørensen, som kaldte flere missionærer frem til at give deres vidnesbyrd om konferencens emne: Jesus Kristus, Verdens Frelser og Forløser. Tilstede 240.

Ved Vidnesbyrdmødet søndag eftermiddag fik 15 nye medlemmer håndspålæggelse, hvorefter Kirkens autoriteter blev opretholdt. Missionspræsidentskabet blev reorganiseret, og en ny distriktspræsident for Aarhus distrikt samt et nyt grensforstanderskab i Aarhus blev indsat. Derefter fik søskende lejlighed til at bære deres vidnesbyrd. Tilstede 194.

Ved aftenmødet søndag aften fik vi lejlighed til at høre fra den nye anden rådgiver i Missionspræsidentskabet Theral R. Nielsen, som talte om konferencens emne. Derefter talte præsident Richard C. Jensen inspirerende og gribende om vor Frelser og Forløser. Første rådgiver i Missionspræsidentskabet Henry Løjborg talte om de sidste dage, og til slut hørte vi Missionspræident Edward H. Sørensen, der talte om at bygge åndelige broer og opbygge sit vidnesbyrd. Imellem talerne hørte vi forskellige sang- og musiknumre. Tilstede 254.

Alle konferencens møder var under præsidium af Missionspræsident Edward H. Sørensen og under ledelse af distriktspræsident Rulon N. Jørgensen.

Mandag aften afholdt Kvindelig hjælpeforening en vellykket bazar.

R. V. H. S.

Fra missionsmarken

Esbjerg: Den 3. april afholdt Esbjerg grens ungdomsforening deres årlige guld- og grønt bal i den pyntede forlystelsessal i kirken. Efter et lille forprogram, som bestod i musik og sang, gik man over til selve ballet, og der blev rigtig danset til fornøjelig harmonikamusik. Efter en halv times forløb kom man til det tidspunkt, da dronningen skulle udvælges, og det blev str. Oda Olsen. Herefter fortsattes ballet, og det blev en fornøjelig aften for alle. I en pause blev der serveret „hot-dogs" og saftevand. Der deltog ialt ca. 75 søskende og venner i festen. G. P.

Se det udførlige program i april-nummeret!

Odense: Den 11. april havde vi den glæde, at broder Harry Petersen kom hertil og viste sin pragtfulde farvefilm „40.000 km gennem Amerika". Der var stor tilslutning til denne filmsaften, der ligeledes var en fin optakt til konferencen, som blev afholdt en uge senere.

.....og så har Primary afholdt forældrefest den 16. april. Børnene opførte deres eget program, og derefter serverede de æblekage, som de selv havde lavet, for de voksne. Primary havde i anledning af festn fået skænket ca. 35 bananer, som blev uddelt blandt børnene.

Vi har haft en udflugt, nemlig Store Bededag. Den gik til skovene omkring herregaarden Krængerup ca. 25 km uden for Odense, det var en herlig tur, og vi havde fint vejr. M. S. R.

DÅB

KØBENHAVN:

15. april:

Jytte Leis dobt af ældste Herschel Pedersen, håndspålæggelse af samme.

Carlo Leis, døbt af ældste Herschel Pedersen, håndspålæggelse af samme.

29. april:

Grethe Rasmussen, dødt af ældste Bent H. Rasmussen, håndspålæggelse af ældste Dan R. Olsn.

Birthe Rasmussen, døbt af ældste Bent H. Rasmussen, håndspålæggelse af ældste Herschel Pedersen.

Vilhelm Villy Knud Rasmussen, døbt af ældste Herschel Pedersen, håndspålæggelse af ældste Verl H. Petersen.

Kai Børge Svend Rasmussen, døbt af ældste Herschel Pedersen, håndspålæggelse af ældste Harry Petersen.

HJØRRING:

8. april:

Peter Kristian Kristensen, døbt af ældste Vincent A. Birch, håndspålæggelse af ældste Val J. Hancock.

Sara Konnerup Kristensen, døbt af ældste Ted R. Schofield, håndspålæggelse af samme.

Peer Konnerup Kristensen, døbt af ældste Ted R. Schofield, håndspålæggelse af ældste Val J. Hancock.

Richard Konnerup Kristensen, døbt af ældste Vincent A. Birch, håndspålæggelse af ældste Ted R. Schofield.

FREDERIKSHAVN:

8. april:

Ove Roland Christensen, døbt af ældste Hobart L. Stay, håndspålæggelse af ældste Raydon Madsen.

Tommy Jørgen Kristensen, døbt af ældste Rolynn D. Hansen, håndspålæggelse af ældste Lynn A. Swensen.

Dagny Elizabeth Nielsen Arp, døbt af ældste Hobart L. Stay, håndspålæggelse af ældste Raydon Madsen.

Lissy Joan Arp, døbt af ældste Darrell Bicknore, håndspålæggelse af ældste Raydon Madsen.

ESBJERG:

15. april:

Carl Nielsen, døbt af ældste

Vi mødes til G. U. F.-stævnet!

Blaine LeCheminant, håndspålæggelse af samme.

Bothilla Knudsen Nielsen, døbt af ældste Burke L. Isaacson, håndspålæggelse af samme.

Else Nielsen, døbt af ældste Burke L. Isaacson, håndspålæggelse af La Moine D. Anhder.

Friede Nielsen, døbt af ældste Blaine LeCheminant, håndspålæggelse af ældste James O. Mason.

Henry Due, døbt af ældste Jack W. Worthen, håndspålæggelse af ældste Delbert Seamons.

AARHUS:
29. april:

Laurits Møller Byrgesen, døbt af ældste Don L. Christensen, håndspålæggelse af samme.

Gerda Gravengaard Byrgesen, døbt af ældste Dennis Carlsen, håndspålæggelse af samme.

Sidenius Regnar Thomassen Neergaard, døbt af ældste Don L. Christensen, håndspålæggelse af ældste Rulen N. Jørgensen.

HERNING:
29. april:

Tommy Dodd, døbt af ældste Lynn Wilkes, håndspålæggelse af ældste Douglas R. Harmon.

RANDERS:
29. april:

Alitze Koitzsch, døbt af ældste Ben H. Malan, håndspålæggelse af ældste LeRoy Rasmussen.

HORSENS:
29. april:

Gerda Bigum Sørensen, døbt af ældste Wayne Ellingson, håndspålæggelse af samme.

Villy Sørensen, døbt af ældste Wayne Ellingson, håndspålæggelse af ældste Jens C. Hansen.

VEJLE:
29. april:

Gudrun Marie Danielsen Komar, døbt af ældste Richard A. Rasmussen, håndspålæggelse af ældste R. Keith Higgenson.

Jytte Gulev Andersen, døbt af ældste R. Keith Higgenson, håndspålæggelse af ældste Alma Andersen.

Aage Edward Eggertsen, døbt af ældste Richard A. Rasmussen, håndspålæggelse af ældste Roger L. Hansen.

AALBORG:
8. april:

Orson Bernhardt Larsen, døbt af ældste Thorvald Therkildsen, håndspålæggelse af ældste Val J. Hancock.

Hans Jørgen Larsen, døbt af ældste Thorvald Therkildsen, håndspålæggelse af ældste Val J. Hancock.

Dan Søndergaard Madsen, døbt af ældste Vincent A. Birch, håndspålæggelse af samme.

Even Søndergaard Madsen, døbt af ældste Vincent A. Birch, håndspålæggelse af samme.

Maren Søndergaard Madsen, døbt af ældste Vincent A. Birch, håndspålæggelse af samme.

Marinus Pedersen Madsen, døbt af ældste Vincent A. Birch, håndspålæggelse af samme.

Jonna Røgilds, døbt af ældste Hilmar Lassen, håndspålæggelse af ældste Theodore A. Madsen.

Nanna Elisabeth Rasmussen, døbt af ældste Val. J. Hancock, håndspålæggelse af samme.

Aasa Toft Jensen, døbt af ældste Clyde J. Coolye, håndspålæggelse af ældste Val J. Hancock.

Se det udførlige program i april-nummeret!

Bjarne Christensen, døbt af ældste Hobart L. Stay, håndspålæggelse af samme.

14. april:

Kristian Romanus Rasmussen, døbt af ældste Val J. Hancock, håndspålæggelse af samme.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken.

Velsignelser:

København: 29. april: Kai B. S. Rasmussen og Esther M. Bendtsen Rasmussens søn, Jørgen Kai Rasmussen, velsignet af ældste Dan R. Olsen.

Robert E. H. Jensen og Mimmi Bergliot Jensens datter, Hjørdis Fredlund Jensen, velsignet af ældste Richard C. Jensen.

Carlo Leis og Ingrid Müller Leis' søn, Carly Ranum Leis, velsignet af ældste Dan R. Olsen.

Esbjerg: 15. april: Olfert Pedersen og Lillian Jensen Pedersens søn, Richard Dean Allan Pedersen, velsignet af ældste Richard C. Jensen.

Odense: 1. april: Jørgen Jensen og Gerda Brandt Jensens søn, Henrik David Brandt Jensen, velsignet af ældste Hollis R. Johnson.

Århus: 1. april: Ernst M. T. Christensen og Erna K. Christensens datter, Emmy Christensen, velsignet af ældste Rulen N. Jørgensen.

Laurits M. Byrgesen og Gerda Gravengaard Byrgesens tre sønner, Knud Erik Byrgesen, Jens Kristian Byrgesen og Byrge Byrgesen, velsignet af henholdsvis ældste Dennis Carlsen, ældste Don L. Christensen og ældste Don L. Christensen.

Herning: 23. april: Edgar Dodd og Ragna K. Henriksen Dodds datter, Thora Mary Ann Dodd, velsignet af ældste Lynn Wilkes.

Ordinationer:

Herning: 23. april: Edgar Dodd ordineret til diakon af ældste Wayne Ellingson.

Esbjerg: 29. april: Laurits Gravers Lauridsen ordineret til lærer af ældste Ejnar Nielsen.

København: 18. april: Bent Poulsen ordineret til præst af missionspræsident Edward H. Sørensen.

7. maj: Svend Aage Rasmussen ordineret til lærer af præst Bent A. Jensen.

Bent Arthur Jensen ordineret til præst af ældste Knud Hentzen.

Aksel Kristian Olsen ordineret til ældste af missionspræsident Edward H. Sørensen.

13. maj: Dhjem Kurt Madsen ordineret til lærer af ældste Harry Petersen.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet!

Odense: 22. april: Erik Herluff Andersen ordineret til diakon af missionspræsident Edward H. Sørensen.

Jørn Rydeger Grawe ordineret til diakon af ældste Theral R. Nielsen.

Willy Carl Max Grawe ordineret til lærer af missionspræsident Edward H. Sørensen.

Frederik Alfred Pedersen ordineret til lærer af missionspræsident Edward H. Sørensen.

Svend Helge Peter Svendsen ordineret til præst af ældste Hollis R. Johnson.

Emigrationer:

København: 22. april: Bent Poulsen emigrerede til Salt Lake City, Utah.

17. maj: Aksel Kristian Olsen og Anna Mary Kirstine Olsen emigrerede til Provo, Utah.

Dhjem Kurt Madsen, Erna Olivia Knudsen Madsen, Winnie Rita Madsen og Paloma Yvonne Madsen emigrerede til Provo, Utah.

Esbjerg: 22. april: Orla Imanuel Olesen, Gudrun Eva Petersen Olesen og Peter Olesen emigrerede til Provo, Utah.

Århus: 4. april: Aksel Hilbert Nøhr, Kirstine Nielsen Nøhr, Hans Peter Nøhr og Kay Martin Nøhr emigrerede til Sacramento, California.

Udelukkelser:

København: Den 2. maj: Bent Hall Mouritzen.
Edith Lorentsen.

Dødsfald:

Odense distrikt: Den 21. april dode søster Ane Margrethe Jørgensen, Nyborg, 79 år gammel. Æret være str. Jørgensens minde!

Dødsfald.

Efter længere tids sygdom døde søster Tove Agnethe Sandholdt Jensen, Klovtoft, den 9. maj 1951 i en alder af kun 16 år. Det er med sorg, at søskende og venner i den danske mission modtager dette budskab, idet de alle, gennem deres faste og bønner for Tove under hendes sygdom, har lært at holde af hende som en kær og god lille søster.

Mandag den 14. maj blev der hos Toves forældre, br. og str. Svend Aage Jensen, holdt begravelse udenfor hjemmet. Grensforstander Johs. Sørensen, Esbjerg, ledede begravelsesmodet, hvorunder missionspræsident Edward H. Sørensen og distriktspræsident Gerald Bjarnson talte, og forsamlingen sang forskellige sange og salmer. På vejen fra Klovtoft til Hellevad kirkegård var der mange af familien Jensens venner og naboer, som havde strøet gran og blomster uden-

for hjemmene som en sidste hilsen til Tove, som var afholdt af hele egnens befolkning. Ved graven talte br. Ejnar Nielsen, Sig, og en missionærkvartet sang „O, min Fader". Graven blev indviet af missionær S. LeRoy Middaugh. Ca. 200 overværede begravelsen.

Efter begravelsen samledes nogle af Kirkens medlemmer, missionærer og familiens venner og naboer for at vise Toves forældre deres sympati og deres sorg over Toves bortgang.

Søster Tove Jensen levede et rent og retfærdigt liv og vil opnå store velsignelser og belønninger i vor himmelske Faders rige. Men det er svært for Toves forældre at miste deres datter, og vi beder Heren trøste og velsigne dem og deres familie!

Missionærforflyttelser:

Den 18. april: Dean Christensen fra Esbjerg til Fredericia.
Keith Hone fra Kolding til Åbenrå.
Elmer Oliversen fra Fredericia til Kolding.
Rex V. H. Smith fra Esbjerg til Århus.
James O. Mason fra Aabenraa til Odense.
Den 27. april: LeRoy Rasmussen fra Randers til Århus.
Ben Malan fra Randers til Århus.
Marilyn Joan Wills fra Randers til Århus.
Den 1. maj: Marva Sørensen fra Århus til København.
Den 2. maj: Lynn Wilkes fra Herning til Fredericia.
Dean Jensen fra Esbjerg til Hjørring.
Hugo Gaylon Jørgensen fra Fredericia til København.
Raydon Madsen fra Frederikshavn til Herning.
Ellen O'Brien fra Randers til København.
Alma D. Andersen fra Århus til København.
Allen Pedersen fra Århus til Slagelse.
Ted R. Schofield fra Hjørring til Frederikshavn.
Robert K. Higgenson fra Vejle til Esbjerg.
Keith A. Petersen fra Svendborg til Vejle.
Clifford Jensen fra Slagelse til Svendborg.
Herschel Pedersen fra København til Odense.
Kenneth Johnson fra København til Odense.
Den 7. maj: Theral R. Nielsen fra Odense til København.
Den 15. maj: Gaylen Rigby fra København til Århus.
Den 16. maj: David Haldemann fra Silkeborg til Århus.
Harold A. Larsen fra Ålborg til Silkeborg.

Missionærankomster:

Den 23. april ankom Lael Dean Nielsen, Richfield, Utah, beskikket til at arbejde i Ålborg.

Missionærafløsninger:

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

Den 24. april: Francis L. Mills efter sidst at have arbejdet i Ålborg.

Marilyn Baird efter sidst at have arbejdet i København.

Ray Herbert Beckett jr. efter sidst at have arbejdet i Århus.

Den 5. maj: Neal H. Jørgensen efter sidst at have arbejdet i København.

Den 8. maj: Ralph B. Jensen efter sidst at have arbejdet i Århus.

Den 10. maj: Richard Clyde Jensen efter sidst at have arbejdet i København.

Rulen N. Jørgensen efter sidst at have arbejdet i Århus.

Den 15. maj: Milo Lynn Price efter sidst at have arbejdet i København.

Alt stof, som ønskes optaget i „Skandinaviens Stjerne", bedes indsendt til „Skandinaviens Stjerne"s kontor, Priorvej 12, København F., inden den 10. i måneden forud for den måned, hvor det ønskes udgivet.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet!